

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an — 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor., — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada
Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. —
Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor, după învoială

Abonamentul și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Ro-
mân», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Vin Ardelenii!

— Un răsunet —

Vin feciori, vin feciori, se desprinde
ca un freumăt dulce de pe buzele fru-
moaselor copile ale Sibiului. În unde
prăpite, năvalnice alergă spre gard
unde trebuie să sosească vâslăstori Ar-
dealului.

Șopotele, cântecile, chiotele de bu-
curie a miilor de români ce și așteaptă
dragii feciori, să topească într-o simfonie
măreată ce umple văzduhul liniștit în
taina nopții, e simfonia veseliei reîn-
viate.

Și însuflețirea fără margini și
fiorii extazului ce învalde ființa femeilor
și fetelor ardelenne ne mărturisesc,
ca sufletul femeii române a fost fer-
mentat, a fost flăcără care a aprins
viețea și a întărit virtutea română în
inimile eroilor noștri.

Da, vă așteaptă cu lacrimi de bu-
curie, vieții între vieți, mândri flăcăi
ai frumosului Ardeal! Vă așteaptă gin-
gașele feciore, să vă întâmpine cu flori
și să vă strige din toată inima: bine
ați venit!

Aceasta e sărbătoarea voastră. A
voastră, cari ați plecat părăsind ve-
trele părinți pe vremea când iubitul
vostru Ardeal gema încă în lanțurile
sălbaticilor dușmani. Acum întorși cu
izbândă în inimi și în întreaga fire
ardelenă vă întâmpină cu flori și urări
de bine aprigul luptător al românismului
St. C. Pop ca șef al vostru,
având la dreapta sa pe viteazul ge-
neral Moșoiu, alt fiu al Ardealului,
trimis de către M. Sa Regele Ferdi-
nand I, să vă ocrotească biruința.

Și inima frumosului Sibiu, împo-
dobită cu frații voștri Dorobanți, vă
primește cu strigăte de ură, pe voi cari
ați fost părtășii lor la chinurile dure-
roase și la fericirea biruințelor de pe
plăurile Moldovei.

Pașii încrezători și plini de mândrie
pe pământul strămoșesc! Voi sâ-
nățți acum stăpânii casei voastre și țara
care v'a sbat în păgâne țări în păgâne lan-
țuri se sbate în frigrurile morții, pră-
bușită de propriile păcate. În locul
«schiloadului Habsburg» aveți o altă
dinastie, aveți un Rege înțelept și vi-
teaz și o Regină inger de bunătate și
dragoste curată. Voi ați cunoscut când
în vrăjtoarele sunete ale Horii român-
nești Rege, Regină prințese, dorobanți,
ardeleni, Români de pretutindeni s'au
prins în joc în vechiul oraș Iași. I-ați
cunoscut în vârtejurile luptelor, doar
ei au fost pârtași la suferințele, dur-
cările și golțiile voastre și ale noastre
a tuturor.

Măndrul tricolor sub culele căruia
v'ați versat sângele cald, sângele curat
și sfânt, sângele biruitor, sălăndu-vă
pe voi cari l'ați apărut cu viața vo-
astră.

Și acum mergeți acasă, să vă ve-
deți părinții, soțiile și copilași! Case

în haine de sărbătoare, sărbătoarea
întregului neam românesc, de pe pri-
spele cărora se desprinde dumnezeescul
«Desteață-le Române», va primesc în-
fiorate de dragoste sfântă și bucurie
negrăită!

Fericiți biruitori în încheștări vrăj-
mașe! Întreg trecutul vă binecuvântă
și toate generațiile de mâine!

Gelu, viteazul suferințelor a mare
și nărușește grănița de sub alina stră-
ziniță care e și el lui. Sclimbărul se
înfoară sub pasul vostru și țărâna
vitejilor arăsați ai lui Mihai învie în
mii de sentimente și îndemnuri bărbă-
tești. «Fulgarea noastră lui Mihai, a
arhatșului român vă încunună fru-
mile, cu aerele sfântă de zărobitori ai
în Aulți. Și priviți în largul câmpiei de
sub zidurile Albei, sfântul mucenic al
neamului! Horia și tovarășii săi se des-
înțeză din oazele roșii chinătoare și
extaziali de cereale fecire vă mul-
țumesc pentru faptele mănuitoare. Și
n'auzii oare cum coboară pe văle mu-
nușilor de aur doina de bucurie a culeții
care v'a dat nume și v'a dat îndemn
de vieție. E răsunet, e măntuit! Fe-
riciților! Toată țreă vă slăvește: co-
dar cu poienile, mușii cu păraiele,
câmpile cu florile.

Da, nu uitați adevărul, că fericie-
re se învecinește prin muncă continuă
și desteață! Și dela voi se cere acum
mult. Să munciți din baterile inimii, ca
ceace ai izbândă cu spada și sân-
gea vostru, libertatea și întregi-
rea neamului să se solidifice
și să formeze o metereză uriașă pen-
tru întregul românism.

Muncați și Dumnezeu vă binecu-
vinte munca voastră!

Un dorobanț.

Armata română în Sibiu

Cuvântarea dlui A. Bărsceanu. — Vor-
birea dlui Dr. A. Lazar

La primirea generalului Moșoiu în
orașul nostru, prezidentul consiliului na-
țional, dl Andrei Bărsceanu, a roșit — cum
am raportat — o emoționantă cuvântare.
Publicăm astăzi, în întregime, această fru-
moasă vorbire. Estă o:

D-le General!

Dați-mi voie, ca în numele Con-
siliului național român din orașul și
județul Sibiu, și în genere, în numele
întregii populațiuni românești din
acest ținut, să vă salut din adâncul
inimei, zicându-vă un călduros: **Bine
ați venit!**

Bine ați venit în aceste regiuni,
unde atâtea inimi românești Vă aște-
aptă cu dragoste frățească și cu bu-
curie nefățărită.

Despărții unii de alții prin vi-
tregitatea împrejurărilor din trecut,
dorința de veacuri a neamului nostru
de pe ambele coborâșuri ale Carpa-
ților eră, să ne vedem iarși împreună
la vatra noastră părintească, formând

cu toții o singură țară, sub o singură
stăpânire, sub o singură conducere.

Dorul acesta, visul acesta de aur
a călăuzit veacuri întregi pe moșii și
strămoșii noștri, mângându-i în su-
ferințele cele mai amare, îmbărbătân-
du-i în clipele cele mai grele.

Da, visul, ori-cât de îndreptățit,
se părea pururea numai vis, și mulți
dintre cei mai buni ai noștri înche-
dueră ochii pe vecie, îndreptându-și
privirile încă odată spre răsărit, și
scotând cel din urmă și cel mai du-
reros suspin.

Și acum, iată, visul acesta mareș,
de dorul căruia, după zisa poetului,
«ni au murit și moșii și părinții», vi-
sul acesta iată-l înlăptuit, și vestitorii
înlăpturii lui sunteți Voi, viteji ostași
ai României libere.

Zidurile despărțitoare au căzut
dintre noi, Carpații nu mai formează
graniță, și cu lacrimi de bucurie în
ochii ne putem îmbrățișa pe pământ
românesc, în țara noastră românească.

Ați venit la noi, fraților, nu ca
suceriților, nu cu puterea sabiei, ci
chemați de glasul sângelui, atrași de
patriea dorului, ce ne mistue de vea-
curi, pe voi ca și pe noi, și în vir-
turtea dreptului, ce se recunoaște as-
tăzi tuturor celor de un neam și de
o lege de a se întruni într'un singur
Stat și sub o singură ocărmuire.

Și legătura, ce se cimentează pe
astăzi între noi, fiind întemeiată pe
legile nestrămutate ale firei și bine-
cuvântată de Dumnezeu, este o legă-
tătură vecinică și nu există putere
omească, să o poată desface.

Putem și s'arobii, dar nu mai pu-
tem fi despărții unii de alții.

În deosebire personal, d-le Ge-
neral, mă simt deosebit de fericit, că
pot revede în persoana D-Tale pe
unul din elevii mei de odinioară cei
mai distinși și cei mai iubiți, ale că-
ruia fapte vrednice de laudă le-am ur-
mărit todeauna cu cel mai viu interes.

Odrăslit pe pământul frumosului
nostru Ardeal, D-Ta încă în anii ti-
neretii ai intrat în șirurile armatei ro-
mâne, aducând servicii însemnate țării,
care n'a întârziat a Ți le recunoaște.

Acum doi ani Te-ai distins în
luptele sângeroase din apropierea ora-
șului nostru și după aceea ai urmat
a Te distinge în glorioasele lupte din
Moldova.

Și acum, iată, D-Ta iubitul meu
elev de odinioară, ești trimis ca con-
ducător militar al acestor părți, ca
ocrotitorul nostru, ca vesitulor și
înlăpturorul unității noastre naționale.

Bine ai venit, deci, d-le General,
în mijlocul nostru, și încununăți fie
pașii cei-vei întreprinde, cu succe-
sele cele mai desăvârșite.

Noi Români din aceste părți Vă
primim cu tot focolul dragostei no-
stre frățești, iar' toți locuitorii din
orașul și județul Sibiu Vă întâmpină
cu încredere, fiind pe deplin convinși,
că armata română e un element de

ordine, de disciplină și de siguranță
pentru toți cetățenii, fără deosebire
de neam și de lege.

Cu toții să ne unim în acest mo-
ment sărbătoresc în urarea:

Trăiască viteza oștre română!
**Trăiască marele ei Capitan, Ma-
jestatea Sa Regele Ferdinand I, al
tuturor Românilor!**

**Trăiască inimoasa Regină Maria
și întreaga familia regală!**

**Trăiască, în vecei trăiască Româ-
nia, în una și nedespărțită!**

*

Vorbirea roșită în Piața mare, din
partea dlui Dr. A. Lazar, este următoarea:

D-le General!

Vă salut în numele Consiliului
Dirigent Român cu dragoste frățească,
Națiunea română din Transilvania, Bă-
nat și Țara-ungrească nimicind lan-
turile robiei milenare în orașul istoric
Alba-Lușa, ca vulturul Carpaților și-a
lăud șorul către libertate, independen-
ță și unirea tuturor Românilor,
Acet șbor nu se poate opri. Nui-
putere omească să reziste vointei
nestrămutate a neamului românesc dea
tra în vecei unii și nedespărții.

Mare fericire simțim în clipele
acestea. Uitați-vă în jur și priviți la
poporul adunat cu miile estaziat de
însuflețire. Căci suferințele noastre
seculare sunt uitate și răsplătite în
momentul acesta.

Iată, veniți în fruntea neopiilor lui
Stefan cel Mare și ai lui Mihai Vi-
teazul să ne aduceți țării dragostei
frățești și să ne ocrotiți opera no-
astră dela Alba Lușa.

Da, fericirea noastră este cu atât
mai mare, într'u cât d'Voastră veniți
în fruntea armatei de ocrotire, d'Voas-
tră, fiul Ardealului, care cunoaște
sufletul țărâmului român, suferințele
lui și nădejdele lui.

Faptul acesta este o prevestire
a unui viitor de aur și garanția încor-
ronării opereii noastre din Alba-Lușa.

Trăiască M. Sa Regele Ferdinand!

Trăiască M. Sa Regina Maria!

Trăiască România Mare!

Trăiască glorioasa armată!

Trăiți, D-le General!

Crăiasa

Vine Regina. Vine Regina, eră cu-
vântul de ordine. Acum ca niciodată se
observă pe fețele ofițerilor o îngrăiorare
misterioasă. Vine Regina. — Acest fapt
umple sufletele de bucurie. Îngrăiorarea
eră însă că Regina, nu venia numai să
vadă și să ne dea daruri, ci vrea să meară
în tranșee. Și nemții ca niciodată, tocni
în ziua aceasta, nu știu ce aveau, că în-
cepuseră un bombardament groznic pe
toată linia.

Ce faci dacă nu renunță să meargă
pe front! Vine un obuz și... O! Acest
lucru eră grozav numai când ni închi-
plum și țiccare am fi dorii să murim de
căilei de ore, de cât să i se întâmpe, ceva
Crăiesei noastre. Generalul comandant, eră

dus în întâmpinarea Măjestații Sale și oferiți în așteptare, discutați cu aprindere, despre marele pericol, la care se expune **Aceea** care le eră mai dragă decât viața.

Un dudul de cotumboli și lăzo O în mijlocul nostru, însoțit de aghiolșanții sui, care ne eră crâșpus de drag, nu numai pentru răsunărea care se mară care o avă, ci fiindcă generalul, știuse să ne câștige inimile cu sufărul lui de Roman neșu. În jurul lui ne adunăm noi și sculăm veș și vorbe bune și eram neșuși de fericiți, că în prejma comărei noastre, este un om ca el.

La vederea Reginei, care înainta spre noi cu zâmbetul Ei dumnezeesc, toată îngrădita a dispărut, cădeam în ochii Ei atăta vigoare, atăta bărbăție, în cât am fi mers, la un singur semăn până la marginea pământului. Nu știu, dar de câte ori au văzut-O pe front, întodeună nu mi mai apărea cea o temee, ci în sufletul Ei, citeam forță nevăzută, și că dacă ea fi luat comanda la asalt în fruntea noastră, am fi dărâmat munții, am fi răsturnat lumea.

După vizitarea neșus de frumusuș post de comandă la diviziei 12-a dela cota 670 deasupra Încărcăturii, Regina a pornit pe front.

Ma întâi la baterii... Când a apărut în mijlocul bateriei, lângă tunuri, ostașii au rămas încremeți. O femeie lângă tunul, lângă care un obuz de 210 nemesc, cu câteva minute înainte, scurmasse mărunt pe pământului făcând o groapă înspăimântătoare! Și cu tunii sărăi din adposturi sfără, fiindcă artileriști în timpul bombardamentului inimic și când ei n'au trageră stau în căsuțele lor în pământ.

E Reginal... Au cunoscet-O toți. O văzusem și eu când nu au cunoscut-O. Un tra sună pământul și Regina după ce a dat bună ziua ostașilor, început a le împărți daruri aduse pentru ei... Fiecare soldat venă cu fața înșenăită și după ce își primă darul, căuta mâna Reginei și saluta scurt «Să trăie Măjestațe!»... Și mâna alba ca zăpadă, în mările noduroase mari și băntore, înegrite de fum și părle de vânt ale ostașilor, treceau rând pe rând, până se termină toată bateria.

Cu o răbdare nelchipsuită, în pictoare, având pentru fiecare ostăz o vorbă bună, neobosită Crâșna împărțea cu mâna Ei daruri, cesuri întregi.

Generalul comădei îi explică, rostul bateriei și Ea ascultă, cu o încordare vădită, când deodată, sună telefonul. «Alo Bateria... Barajul numărul trei, inimic se lușurează prin pădurea Asta...»

«Afușii de nemți să fiți, cu tot neamul voșu. Acum vați găsiți? Comăndantul bateriei, cu ochii la general. Ce să să facă?»

«Când duci un bărbat care nu e obișnuit, într'o baterie amețite, surzute când inimic să tragă patru tunuri, dar acum n'au năce, dar se cereă baraj, având pe Regina între tunuri.

«Să tragă», fu răspunsul Reginei. «Aoleu... cum s'au mai repezit tu nării și cum m'înfrău. Se cutremură pământul. Eră un tragere. Loviturile cădeau tot în plin, telefonul cătă să se spargă, sub strigătele observatorului, care, după fiecare salvă striga: «Bine trage.»

«Câte țese, două comandantul bateriei și tunurile începură muștelor lor înfricoșător, de credeam că iadul s'a deschis

«In plin» comunică observatorul. «Câte cincisprezece» strigă comandantul bateriei și tunurile muștră din nou, cutremurând văzutul.

Imi văjea capul, arșuzim și vroiam să pun mâine la urechi, când deodată zării pe Regina, stând în pictoare, înmășcată ca o statue între tunuri, cu ochii înfrăți la tunurile, care vărsau foc, ca tablouri de marel... Imi venă să strig, să mă audă toată țara: «Veniiți de vedeți-vă Regina!» Pără că visez. Nici-o fibră nu se mișcă pe fața, ochii Ei, în momentele acelea, pără că arună săgeți și Ea pără că comăndă și arună acest valon, peste dușmanii neamului.

Fericiți zăi, fericiți tunari, care ați tras, comăndați de Regina Voastră. Observatorul comunică: «Inimicul reșus, sfărâmat. Loviturile au lovit în plin, țuge în debandă (neordăniată).

A lovit în plin... Fericită trageră. De ce? Nu se putea alfel, când comănda Ea. S'or fi îngrozit nemții de așa trageră, și n'au știut căreă împrejgării, trupele lor de asalt, au fost zdrobite.

Să spun ție. A tras în voi, Regina Romănești. S'o știți. S'o țese lumea întreagă. Trageră s'a sfărșit. Pe fețele tunurilor citeai mărșea momentului.

«Bravo bădăi, Vă mulțumesc» a strigat Regina și a pornit spre liniile infanteriei, în uralele tunurilor.

— Văzuși, mai loane, ce minune! Trăii de noi o mai vâzi și pe asta. Strănică mai o Regina noastră!

— Și frumoasă mă, parcără fi o Crâșna din povești. Inimă de volnic în Ea, nu glumă. Imi venă să iau tunul în brațe, să-l asvări în nemți, așa mă străgă cu privirea.

— Haclăci, mamă Doamnel! Trăii cu heu de i sărută mâna Reginei!»

— «Tiil Bătă-te D-zeu, mă ciolorule, nu te-ua tu la leșni! la uite, harapuu, nu te trāzi D-zeu, când pușsei tu mănăle tale ceamă și buzele înfioare, pe mâna Crâșnei.»

— În Dec! S'a potefasă Ilnea mea, să mă zică ceva când m'oi vede acasă, că o plesnesc... Fă-ă! «Heu ham sărutat mâna de Regina, păctoașoi!»

Și tunarii, înfăcăriți, fericiți, își aruncă glume unul altuia.

(Crai Nou). **R. V. Călin.**

Pentru orfanii protului împușcat

La colecta deschisă cu gând de a veni în ajutorul celor șapte orfani nevătăști și a vădușei protului **Ioan Opris**, fost paroh al Cristușului și membru al sfatului național român din Turda, au contribuit:

În colecta parohului ort. român **Petru Armean** din Ohaba de sub peatră:

1. Petru Armean, paroh. . . 10 cor.
2. Vict. Armean, proteasă. 10 "
3. Octavian Aranyosi, șef de gară. 15 "
4. D-na Roza Aranyosi. . . 10 "
5. Iudita Papp, învățătoare 10 "
6. Octavian Armean, stud. de cl. II gimn. 1 "
7. Victor Belea, abs. de teol. 6 "
8. Cezar Ivașcu, pedagog. 4 "
9. Iosif Armean, inv. pens. 5 "
10. Epitropia par. Ohaba de sub peatră. 5 "
11. Barbu Lescoiu, cantor. 1 "
12. Micleș Muntean. . . . 1 "
13. Iosif Muntean. 1 "

Total: 79 cor.

Dăruiri se mai primesc la redacția ziarului nostru.

Știrile zilei

Știre personală. Generalul francez **Berthold**, persoană multă iubită de români, este așteptat să sosească, zilele apăsate, la Sibiu.

Serbar. Ni se scrie: Zilele istorice de atăzi s'au serbat și în parohia noastră din Sibiu, suburbii Iosofin, cu multă înșufletire. Mai multe femei frumuse din parohie au înfrăit o colectă, adunând peste o mie de coroane, din care s'a procurat pe seama și bisericii un frumos steag tricolor. Științea steagului s'a făcut prin părintele paroh **Ioan B. Bolu**, care a roșit potrivit vorbirii. S'au executat cu acei prilei din partea unui cor mixt mai multe cântece naționale. Mândrul nostru tricolor între acamări credincioșilor s'a arborat pe turnul bisericii. În acest semăn vom birui.

† **Gavril Bodea**. Din Arad ni se veștește moartea părintelui **Gavril Bodea**, stăns în etate de 70 ani. Înmemorată venerabilului prot s'a făcut cu mare pompă joi din catedrala Aradului. Odihnească în pace!

Cursul coroanel. Ministeriul de rășcoi cu Nr. 10552 din 7/XII a. c. a stabilit **cur sul coroanel** la 50 decât un leu 2 (două) coroane. Pentru Șeful armatei și siguranței publice. **A. V. Vlad**, maior.

Reuniunea meseriașilor sibieni va organiza, precum aflăm, **Miercuri**, a 2-a zi de Crăciun, o mare **Concurs social** împreună cu cântări, posta amuzistică etc. în sala mare dela «Unicum» După toată probabilitatea se vor executa și jocurile naționale Călușerii și Bătuța.

Reparări. Din Sărbia se anunță, că la Belgrad și împrejurime lucrăză câteva sute de muncitori din Ungaria, pentru a repara liniile ferate și podurile stricâte de germani și austro-ungari la retrăgere. Lucrările se fac în societatea guvernului unguresc.

Domnul baron Gustav de Bodeau, pronotorul comitanzei onor pensionat, a binevoit a dărui în amintirea mult regretatului **Ștefan Ștefan**, pronotorul comitanzei pensionat, suma de 20 cor. la «**Fondul Congresul meseriașilor români**». Pentru pri nos exprimă sincere mulțumite: **Vic. Torădăstăna**, prezidentul Reuniunii sodallor români din Sibiu.

Corul mixt va cânta **Dumineca** la 9 1/2 ore a. m. liturgia în biserică catedrală. **7. Popovici** profesor.

Nr. 592/918 (312) 1-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a III-a **Besinau**, prot presbiterial Mercurie, se erie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele cuprinse în coala B. dela congrua.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul ardat, subsemnatului oficiu prot presbiterial, și cu observarea prescrierilor a se prezenta poporului în biserică spre a cântă, respective a celebră, s'ă cuvână.

Mărcurea, 5 Decembrie 1918.

Oficiul prot presbiterial ort. român în conlețere cu comitetul parohial.

Atanas B. Păcpăruș, prot presbiterial.

Nr. 716/918. (313) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Sohar**, prot presbiterial Arad, public de nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fascionate în coala B. pentru întregirea dotației dela stat.

Cererile de concurs, instruite conform legilor în vigoare, se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții cu prealabilă încredințare a subsemnatului se vor prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a cântă, cuvână și sau celebră.

Arud, 30 Noembrie 1918.

Oficiul prot presbiterial ort. român al Arudului, în conlețere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu, prot presbiterial.

Cancelaria advocațională

Fac cunoscut, cumcă reîntors de pe câmpul de luptă am deschis iarși cancelaria advocațională în **Str. Scheviș Nr. 5.**

Dr. Victor Muntean (306) 3-3 advocat.

Nr. 1022/918 Nr. 305 3-3

Concours

Pentru întregirea postului de învățator la școala profesională gr. or. rom. din Calbor, prot presbiterial Făgăraș, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post de învățator sunt:

1. Salăr fundamental în sumă de 1200 cor. și gradulimile prescrite până la 400 cor. ce se vor acorda din casa bisericii.
2. Locuință corăspunzătoare în edificiul școlăi.
3. Lennele trebuincioase pentru încălzit locuinței învățatorului la dă parohia.
4. 1/2 jugăr pământ, eventual 20 cor.

Aleșul este obligat a instrua nu numai elevii de școala, dar chiar și tinerelea aduță în cântărire liturgice și a cânta în cor la stănta biserică în Dumineci și sărbători.

Concurenții au să-și subterne cererile concursuale la termenul publicat oficiului prot presbiterial concernat, având totodată a se prezenta și la biserică în o Duminecă sau sărbătoare spre a cântă și a face cunoscuții cu poporul.

Făgăraș, în 25 Noembrie 1918.

Oficiul prot presbiterial în conlețere cu comitetul parohial din Calbor.

Nr. 1022/918 **Nicolae Borzena**, protopp.

Atelier de croitorie

Aduc la cunoștință Onor. public, că întorcându-mă acasă de pe câmpul de luptă, am deschis un

salon de modă

pentru croitoria de domni și militari.

Rugând sprințul Onor. public, saltez cu stima:

Nicolae Popa, croitor. Sibiu, str. Măcelarilor Nr. 30.

Nr. 1174/918 prim. com. (307) 3-3

Publicațiune

Crăma comună la comunei Sebeșul de-jos de sub Nr. casei 14-a, constătoare din 4 odăi cu pivniță, se **esarandăze** pe calea licitațiunei publice la **29 Decembrie 1918** în cancelaria comună.

Prețul strigării, 1200 cor. dela care este a se depune vadul de 10%.

Condițiunile în detai se pot vedea în cancelaria comună ori și când.

Sebeșul de-jos, la 17 Decembrie 1918.

Primăria comună.

Se caută

Pentru popota oficerilor (menage) dela resortul șefului armatei și siguranței publice, pe lângă condițiuni favorabile **carriere** (kariere). Reflectantele să se prezinte în persoană la comandantul pieții din Sibiu **Str. Măcelarilor Nr. 26 I. între orele 10-12 a. m.**

A viz.

Am onoare a recomanda cu toată cordă P. T. Public Restaurantul meu de pe promenada **Bretter**, cunoscut sub numele:

„Bretterbierhalle“

ca cel mai plăcut loc de convenire al intelectualilor români. **Bucătărie iefină** și de prima clasă, **vinuri** de soi din (ținutul) **Târnavet** de cele mai renumite și curat manipulate; **zincio bere proaspătă** de Cluj și în fiecare seară concertează cea dintâi :: :: :: :: muzică de țigani din Sibiu. :: :: :: ::

Pentru binevoitorul concurs al onoratului public se rogăz:

5-6 (292) **Anton Iosef Fark.**